

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 78.

2023. gada jūnijs

DABA AR MUMS RUNĀ GAISMAS VALODĀ...

Cauri sapņiem.

No Dieva sapņiem līdz planētu vējiem,
No piena ceļa caur kliezieniem spējiem,
Šai pasaulē nācām un asaras lējām,
Jo viens otru uz laikiem šeit pazaudējām.

Varbūt pat ne tas te sāpēja ļoti,
Jo mēs jau te ienācām savainoti,
Zvaigžņu putekļos meklējot,
To, kas mums nepieder un vēloties dot.

Saulei vēl mirkļus, pirms vakarā dzist,
Lapām vēl brīžus, pirms rudenī krist,
Vēl nedaudz gaismas, lai varētu spēt,
Naksnīgo tumsu šeit aizkavēt.

Tomēr, lai cik arī tālu un augstu reiz ietu,
Mēs apvāršņu līnijas neaizsniegtu.
Jo skaistums ir nevis tajās augstkalnu
takās,
Bet tur, kur Tu vienkārši esi man blakus.

Aivis Vasiļevskis

Iet vaļā... Zaļumā ir kaut kas Tāds...

nu tagad tas zaļums Tāds - pirmssaulgriežu...
tāds biezs, tumīgs, sulīgi smags. Vējā viss
viļņojas tā smagnēji. Un liekas - nu kuru brīdi
tas viss uzsprāgs... izšķīdīs pa malu malām...
tev ar trāpīs kāda zaļā šlakata. Bet
pēcsaulgriežu laikā viss sāk izbalot... kļūst
sausāks un pliekanāks... nu tas zaļums. Un
smarža kļūst citāda... ar skumju piegaršu.

Bet vēl ir mazliet laiks saelpoties to dziļi
biezo zaļumu, kurš pilns spēka, svaiguma...
kurš pilns Dzīvības. Vajag saelpot dziļi, dziļi, lai
pietiek ziemai. Nu kā
marinēti gurķi un krāsainās
ievārījumu burkas pagrabā.
Zaļumu burkā nenoktersi.
Neuzliksi lielu karoti uz
pankūkas vai maizes šķēles,
tad kad spēki apsīks. Tāpēc
elpo dziļi, lai pietiek... lai
nepietrūkst... Kamēr ceļa
abas puses zaļo...
Elpo dziļi. Vēl ir mazliet
laika.

Vēl ir... mazliet.

Evija Lukse

Īstais "eksāmenu" laiks ir klāt...

Tā tas ir man... Varbūt Tev jau beidzies vai vēl nav sācies...

Jau agrāk rakstīju par to, ka katram šis laiks dod savus pārbaudījumus, katram savā laikā...

Energoinformatīvais lauks ir tik blīvs, tuvu un sajūtams, ka zīmes nāk un saņemta informācija ietekmē gandrīz visu diennakti...

Daba ar mums runā Gaismas valodā... Tas ir visnepārprotamākais saziņas veids, jo sirds sajūtas nemelo...

Saule, jūra, koki, ziedi, vējš, putni un cita dzīvā radība ar mums runā, atbrīvo no blokiem, dziedina, māca un virza katru uz sava dabīgā ritma sajušanu...

Būt dabas daļai, atcerēties savu Gaismas valodu un sākt to apzināti pielietot, lai pašdziedinātos...

Skaņas, balss vibrācijas, kustības, krāsu kodī... Tas viss ir pieejams katram ik mirkli...

Tver un dziedinies...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

Esi stabils savā būtībā.

Daudzi uzdod jautājumu, cik ilgi būs šis haoss.

Visam savs laiks. Laiks laikā. Mēs vēl neesam nostiprinājuši un apzinājušies savas vērtības. Kad beigsies šķirošana, beigsies arī haoss. Tik vienkārši.

Ar katru dienu mēs esam tuvāk paši sev. Ir jāsaprot, ka mēs esam tādā periodā, kad pāreja notiek soli pa solim. Caur nozīmīgiem datumiem un enerģiju svārstībām, un to ienestajām emocionālajām, mentālajām un fiziskajām izpausmēm.

Nebūs tā, ka – klik! – un vienā brīdī visa pasaule un Tu līdz ar to pārmainīsies. Šis ir pārmaiņu un piedzimšanas laiks.

Ikviena no cipariem un posmiem veido kopējo gājumu. Kāds notikums, rīcība vai lēmums, kas atnāk šajos ciparos, iegriež ratu. Notikums, kurā Tu sākotnēji neesi iesaistīts, vienā brīdī atnāk arī līdz Tavam durvju sliekšnim.

Šajā izaicinājumā pilnajā laikā mums ir jāpalīdz cits citam kļūt spēcīgākiem, bet to Tu vari izdarīt tikai tad, ja pats sajūti savu iekšējo centru, savu balstu, ja esi kodolā un ticībā.

Rāmums nav rātums un paklausība.

Rāmums savā centrā. Esi stabils savā būtībā.

Indu Puri

Balti pūkainajos pieneņu laukos

allaž ir neizsakāms trausluma skaistums.

Un vienlaikus vieglas skumjas par laika
nenovēršamo
plūdumu.

Baltas
viedu ļaužu
galvas. Balts
kļuvis
pieneņu
dzeltenums,
pārvērties
liegās
pūciņās,
kuras vējš
aizpūš it kā

nebūtībā.

Pienene, kuras sakne ir stipra kā
burkāns, raksturs ļauj uzplēst asfaltu un
skaistums spoguļo sauli. Pienene vienkārši
ļaujas. Zinot, ka tas, kas kādam var šķist kā
beigas, ir tikai jauns sākums.

Ieva Veide

Cilvēks iespēj tik daudz. Ar

augstāko matemātiku spēlētis kā ar stikla
pērlītēm, sacerēt simfoniju, vai uzrakstīt
grāmatu, sašūt pārrautus nervus, uzart un
apsēt laukus, uzcelt Eifela vai Bābeles torni,
uzkāpt Everestā, vai ienirt okeāna dzelmē.

Bet viena lieta (un jūs, protams, varat
man nepiekrīst) man šķiet svarīgāka par
visām. Un šo vienu reizēm ir tik gadiem ilgi
jāgaida un šo vienu daudzi nekad nesagaida,
it kā tā nu būtu visaugstākā cilvēka spēju
pilotāža. Un šī viena lieta ir - apsēsties tam
otram cilvēkam blakus uz dīvāna, aplikt roku
ap pleciem un pajautāt: "kā tu šobrīd jūties,
mīlulīt, kādas ir tavas domas?" Un tad
klausīties un sadzirdēt un sajūst.

Un cik daudzas sirdis tad justos siltāk,
cik daudzas laulības neizjuktu, cik daudzi bērni
justos mīlētāki un vecmāmiņas neaizmirstas,
ja šo vienu lietu cilvēks tā īsti prastu.

Ieva Veide

Aiz līkuma, aiz pagrieziena -

Lielā dzīve
Ar mirkliem izsapņotiem,
Gaidītiem.
Kaut kur aiz dienas šīs,
Varbūt aiz gadiem,
Aiz svētkiem iecerētiem -
Nenosvinētiem.
Mūžs paiet gaidot,
Gaidot īsto dzīvi.
Bet dzīve garām paiet,
Skumji pasmaidot.

Aiva Bergsone

Sveika, Dzīve!

Brīdis pirms pamošanās ir ļoti
svarīgs. Jo tas atver iespēju ieraudzīt pasauli
jaunām acīm.

Tas ir mirklis, kad vecā pieredze zaudē
savu nozīmību un tagad tiek radīta Tagadne.

Ja ļaujam rīta elpai ienākt sevī pilnīgi,
aizmirstot vakardienas raizes un nedienas, tad
šī diena var būt pati nozīmīgākā. Pārcērtot tiltu
ar pagātni, nonākam tagadnē.

Te arī VISS notiek.

Labrīt!

Sveika, Dzīve!

Maija Kadiķe

Nekļiedz,

Nebiedē tumsu,
Kas namdurvīs stāj!
Nebiedē nakti,
Kas pasauli klāj!
Debesīs paveries,
Zvaigznes kur mirdz -
Kāds tevi sargā,
Lai nemaldās sirds.
Beigsies drīz tumsa,
Gaišs ausīs rīts -
Pagaidi mirkli,
Priekšgars lai krīt.
Pasaule cita
Ar sauli nāks.
Vēl tikai mazliet -
Gaisma ceļu sāks.

Aiva Bergsone

Putni lido

Bet akmeņi ne
Kurš ar putniem
Tas akmeņus ceļā nesatiek
Brīvi un viegli
Tas dzīvi tver
Un jā
Viņam veicas
Viņš jau ar putniem
Tas nav pārāk nopietni
Tur augšā
Viss kaut kā viegli notiek
Un nav pārāk svarīgi
Tā vai šitā
Viss notiek
Tur akmeņus nesatiek

Marika Višņevska

Ieelpa, izelpa, čuksts.

Viss pārējais ietinas miglā.
Notrīs zirnekļa tīmeklis smalks -
Tajā iegulstas dzidra lāse.

Aust saule,
Spārnos paceļas pļavmalas koris.

Vien mirkli pirms tam,
Pirms skrejošas dzīves -
Klusums visaptverošs.

Aiva Bergsone

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam** uz e-pastu: reinvaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv
<https://t.me/laismasmaija>

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**